ගාමිණි ජාතකය

තවද එක් සමයෙක් හි සඳරාමර ලෝක ගරු වූ බුදුරජානන් වහන්සේ දෙව්රම් වෙහෙර වැඩ වසන සේක් පසුභට විර්ය ඇති භික්ෂූන් කෙණෙකුන් අරඹයා මේ ජාතකය වදාල සේක. මේ ජාතකයේ වර්ථමාන කථාවත් අතීත කථාවත් එකොලොස් වැනි නිපාතයෙහි වූ සංවර ජාතකයෙහි මතු පහල වන්නේය. කථාව වනාහි ඒ ජාතකයෙහිද මෙතැන්හිද එකාකාරව ගාථාව වනාහි වෙනස් වන්නීය. ගාමිණි කුමර තෙම බෝධිසත්වයන් වහන්සේ අවවාදයෙහි පිහිටා ජොෂ්ඨභාතෘ වූ කුමාර වරුන් සියයකට ලාබාලව සියයක් පමණ භාතෘන් පිරිවරා දවලච්ඡතුායගේ උතුම් ආසනයෙහි හුන් සේක. තමාගේ අශ්චර්ය සම්පත්තිය බලා මේ මාගේ ආශ්චර්ය සම්පත්තිය අපගේ අචාරින් වහන්සේ සන්තකයි සතුටුව පිුති වාකා පවත්වන සේක් නුවණැත්තවුන්ගේ අවවාදයෙහි සිට තුරිත ලොව උපාය කලේය. කර්මාණ්තයෙනි පුයුක්තයන්ට පාර්තිත වූ පුයොජනයෙහි ආසාව සමෘද්ධ චේමය ධානාර්ථ පිුයවචන සමානාත්ම යැයි කියන ලද බුහ්මචාරියාව මූලික වූ සමාපත්තීත් ද මුහුකුරා සිටි බැවින් පරිපක්ඛවම බුහ්මචාර්යාව ඇතිවීම ගාමණි කුමාරයා මෙසේ දුනගතුවයි කියා තමන් සර්වජන ජොෂ්ඨ බැවින් ආත්ම පිුතිය කොට තමන්ට අාමන්තුණය කොටආචාරීන් වහන්සේ නිසා බෑයන් සියයක් ඉක්මවා මේ මහා රාජායට පැමිණියෙමියි පිුනී වාකා පැවැත්වූ සේක. ගාමිණි කුමාරයන් රාජායට පැමිණි සත් අට දවසක් ඇවැමෙන් සියළු භූතෘ වූ කුමාර වරුහු තමන් වසන තැනට ගියාහුය. ගාමිණි මහරජ තෙම දහැමින් රාජාා කොට කම් වූ පරිද්දෙන් මිය පරලොව ගියේය. බෝධි සත්වයානන් වහන්සේද ධානාදී ව පින් කම් කොට කම් වූ පරිද්දෙන් මියපරලොව ගියසේක. ශාස්තෘ වූ බුදු රාජානන් වහන්සේම මේ ධර්ම දේශනාව ගෙනහැර දක්වා වදාරා චතුස්සතාය පුකාශ කොට වදාල සේක. චතුස්සතාංයයාගේ අවසානයෙහි පසුබට වීර්ය ඇති භික්ෂූන් වහන්සේ අරහත් එලයෙහි පිහිටි සේක. අතීත කතාව හා වර්ථමාන කථාව ගෙනහැර දක්වා වදාරා පූර්වා සන්ධි ගලපා මේ ගාමිණි ජාතකය නිමවා වදාල සේක.